

Werkstuk Scholieren.com

Werkstuk Geschiedenis Olympische Spelen

José

Inleiding

Verantwoording van mijn onderwerp:

Ik heb het onderwerp Olympische Spelen gekozen, omdat het mij interessant leek. Ik wil er graag wat meer over te weten komen. Ik doe zelf veel aan sport en de Olympische Spelen zijn toch wel iets waar elke sporter graag aan mee wil doen. Mijn zus heeft dit jaar meegedaan aan de EK zwemmen en nu bestaat de kans dat ze mee mag doen aan de Olympische Spelen. Dan ga ik daar natuurlijk kijken en dan is het altijd leuk om iets meer over de achtergrond van de Olympische Spelen te weten.

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

Nu vraag ik mij af of de politiek invloed heeft op de Olympische Spelen, want er zijn zoveel landen die meedoen aan de Olympische Spelen. En neem nou de Verenigde Staten en Irak. Na wat er op 11 september is gebeurd liggen die landen met elkaar in strijd. Doen die landen wel mee? En hoe was dat vroeger? Dat wil ik gaan onderzoeken in dit project.

Hoofdvraag: In hoeverre beheerst de politiek de Olympische Spelen?

Deelvragen:

1. Wat zijn de Olympische Spelen?
2. Welke politieke gebeurtenissen hebben invloed gehad op de Olympische Spelen?
3. Waarom hebben politieke gebeurtenissen invloed op de Olympische Spelen?

Ik heb dit onderzoek in stappen gedaan, ik zorgde dat ik de afspraken op tijd in leverde en daarna deed ik niks. En op het laatst deed ik de rest. Dus wat je na afspraak 3 moest doen, deed ik op het laatst. Ik heb verder gewoon gedaan wat in het boekje stond.

Historisch Overzicht

Uit de Grote Winkler Prins Encyclopedie deel 17 NED- ORT
Olympische Spelen,

In de oudheid de beroemdste van de grote feestspelen van de Grieken, genoemd naar Olympia. Hun stichting werd reeds vroeg verbonden met de mythen van Zeus, Pelops en Oenomaus en Heracles. Sedert 776 v. C. werden de namen van de overwinnaars opgetekend; dit jaartal gold als begin der Olympiaden. Het feest had meestal plaats in augustus en duurde eerst één dag, in de boeiperiode vijf tot zeven dagen. Tot de plechtigheden behoorden processies en offeranden, door vertegenwoordigers van staten en door overwinnaars gebracht, en een groot dankoffer door de bewoners van Elis aan Zeus. Het programma bestond aanvankelijk slechts uit wedlopen. Later werd daar aan toegevoegd de vijfkamp (verspringen, hardlopen, discuswerpen, speerwerpen en worstelen), de pankration (een kruising van worstelen en boksen, waarbij opgeven of de dood van een van beide vechters de beslissing bracht), wagenrennen, wapen-, estafette- en fakkelloop. De atleten waren geheel naakt. Tot de strijd werden alleen vrije Hellenen toegelaten (later ook Romeinen), die een zeer strenge selectie op geïnfantheid en karakter hadden doorstaan. Vrouwen mochten noch deelnemen

aan de Spelen (uitgezonderd de wagenrennen), noch daarbij tegenwoordig zijn. De prijs was een krans, gevlochten van de takken van de heilige wilde olijfbom. De overwinnaars hadden het recht hun standbeeld te plaatsen in de Altis, het gewijde bos nabij Olympia. In hun geboorteplaats werden zij in triomf ingehaald; veelal werden zij vrijgesteld van belastingen. Soms werd in de stadsmuur een symbolisch gat gemaakt, ten teken dat een stad die een Olympisch kampioen herbergde, geen muren nodig had. Uit geheel Griekenland stroomden toeschouwers naar de Spelen; bij de spelen ontstonden drukke markten. Kunstenaars stelden hun werk tentoon en dichters en redenaars lazen uit hun werken voor.

In 394 n. C. hief Theodosius de Grote de Spelen op; hiermee kwam een einde aan een reeks van 293 Olympiaden.

De herleving van de Olympische Spelen (in 1896) is grotendeels het resultaat van het streven van Pierre baron de Coubertin. Hem stonden in de hoofdzaak voor ogen de bevordering van een harmonieuze lichamelijke en geestelijke opvoeding van de jeugd en de versterking van de vriendschapsbanden tussen volkeren, overtuigd als hij was dat de sportieve krachtmeting edelmoedigheid en ridderlijkheid bij de atleet zou aankweken, alsmede respect voor de prestatie van de tegenstander (de zgn. Olympische gedachte.) De ook van hem afkomstige voorwaarden voor amateurisme in de Olympische sportbeoefening is, ondanks alle daaraan verbonden problemen, gehandhaafd. De Coubertins streven leidde in 1894 tot de oprichting van het Internationaal Olympisch Comité (IOC). Hierdoor werd het organisatorisch kader geschapen dat de Olympische Spelen in moderne vorm tot grote bloei heeft gebracht, en tevens de ontwikkeling van het sportleven en het internationale wedstrijdwezen krachtig heeft gestimuleerd. Op het nationale vlak is belangrijk werk verricht door het Belgisch Olympisch Comité (opgericht in 1906) en door het Nederlands Olympisch Comité (opgericht in 1912).

De eerste moderne Olympische Spelen vonden plaats in 1896 in Athene. Aan het Griekse verlangen de organisatie van de Spelen blijvend aan zich te houden, werd niet voldaan. De internationale grondslag werd geacht versterkt te worden door zo mogelijk steeds een ander land als strijdtoneel te laten fungeren.

In de loop van de tijd zijn de Olympische Spelen steeds meer in de greep van de politiek geraakt. Berlijn 1936 werd als regelrechte propaganda voor het nazi-bewind opgezet. Tweemaal, nl. in 1956 en in 1980, liet een groot aantal landen om politieke redenen verstek gaan bij de zomerspelen: wegens Sovjetrussische invallen in resp. Hongarije en Afghanistan.

De zomerspelen in München (1972) werden ontwricht door een Palestijnse overval op Israëlische deelnemers, waarbij meer dan 15 doden vielen.

Het Olympische programma heeft sinds 1896 veel wijzigingen ondergaan en is aanzienlijk uitgebreid. In Athene (1896) werden 9 takken van sport vermeld, in 1948 (Londen) waren het er al 17, in 1992 (Barcelona) 28.

Een vrouwen-, resp. mannensport die voor opname in aanmerking komt, zal in

vijftig, resp. 70 landen, verdeeld over twee, resp. drie werelddelen beoefend moeten worden. Soms worden in andere takken van sport demonstratiewedstrijden uitgeschreven, bijv. in 1928 in Amsterdam kaatsen en korfbal, en in 1992 in Barcelona pelota en rolhockey. Sinds 1924 worden om de vier jaar Olympische Winterspelen gehouden, telkens in het jaar waarin ook de Zomerspelen plaatsvinden. Het kernprogramma omvat schaatsenrijden (kunst- en hardrijden), skiën, bobben, rodelen en ijshockey; in o.a. bandy en curling zijn demonstratiewedstrijden gehouden. Het programma van de Winterspelen in Albertville 1992 telde negentien takken van de sport, waaronder ook short-track. Sinds 1980 worden ook internationale Olympische Spelen voor gehandicapten (Paralympics) gehouden.

Jaartallenlijst:

776 v. Chr:

Eerste Olympische Spelen die in het oude Olympia (Griekenland) werden gehouden.

393 na Christus:

De Romeinse Keizer Theodosius verbiedt de Olympische Spelen

1892.

Bij het Internationale Atletische Congres in Parijs stelt Baron Pierre de Coubertin, de vader van de Moderne Olympische Spelen, de heropleving van de Olympische Spelen voor.

1894

De re totstandbrenging van de Olympische Spelen wordt bij het Internationale Atletische Congres in Parijs officieel gemaakt.

Het Internationale Olympische Comité wordt opgericht.

Dimitrios Vikelas, de eerste Voorzitter van het Internationale Olympische Comité, stelt voor dat Athene de eerste Moderne Olympische Spelen zou moeten ontvangen.

1896

Eerste Moderne Olympische Spelen die in Athene, Griekenland worden gehouden. De Olympische hymne wordt voor het eerst gezongen.

De Olympische Zomerspelen:

Athene 1896

Parijs 1900

St. Louis 1904

Londen 1908

Stockholm 1912
Antwerpen 1920
Parijs 1924
Amsterdam 1928
Los Angeles 1932
Berlijn 1936
Londen 1948
Helsinki 1952
Melbourne 1956
Rome 1960
Tokio 1964
Mexico-Stad 1968
Munchen 1972
Montreal 1976
Moskou 1980
Los Angeles 1984
Seoul 1988
Barcelona 1992
Atlanta 1996
Sydney 2000

Olympische Winter Spelen:
Chamonix 1924
Garmisch-Partenkirchen 1940
St. Moritz 1928
Lake Placid 1932
Garmisch-Partenkirchen 1936
Cortina d'Ampezzo 1944
St. Moritz 1948
Oslo 1952
Cortina d'Ampezzo 1956
Squaw Valley 1960
Innsbruck 1964
Grenoble 1968
Sapporo 1972
Innsbruck 1976
Lake Placid 1980
Sarajevo 1984
Calgary 1988
Albertville 1992
Lillehammer 1994

Nagano 1998

Het Olympische symbool zijn 5 ringen verbonden met 3 ringen boven en 2 ringen onder. Elke ring heeft een andere kleur: blauw, zwart, rood, geel en groen. Pierre de Coubertin ontwierp dit logo in 1913. De vijf ringen stellen de vijf werelddelen voor:

1. Europa (blauw)
2. Afrika (zwart)
3. Amerika (rood)
4. Azië (geel)
5. Australië (groen)

De kleuren hebben geen verbondenheid met een specifiek werelddeel, zoals zwart voor Afrika en geel voor Azië. Ze zijn gekozen met de gedachte dat in elk geval een van deze kleuren is terug te vinden in de vlaggen van alle landen.

Begrippenlijst

Begrippen Uitleg

Olympia De plek waar de eerste Olympische Spelen werden gehouden

Zeus De Olympische Spelen zijn waarschijnlijk uit de grote religieuze feesten voortgekomen die voor de Griekse oppergod Zeus werden gehouden.

Vrije Hellenen Vrije Hellenen zijn vrije Grieken, dat waren de enige die mochten deelnemen aan de Olympische Spelen. Vrouwen en slaven mochten dat niet.

Kallipateira Vrouwen mochten niet meedoen aan de Olympische Spelen. Gehuwde vrouwen mochten ook niet aanwezig zijn bij de Olympische Spelen, wie deze wed overtrad werd gestraft met de doodstraf. Kallipateira is de enige vrouw geweest die ongestraft bij de Olympische Spelen aanwezig is geweest.

Sotades Sotades was de eerste die sporter die in plaats van een olijfkroon als beloning een geldprijs kreeg.

Peloponnesos Plaats waar de Olympische Spelen in de oudheid werden gehouden.

Theososius De Romeinse Keizer die de Olympische Spelen in 393 na Chr. verbood.

Pierre de Coubertin Hij was de man die in 1894 de Olympische Spelen nieuw leven in blies. EN hij was ook de oprichter van het IOC.

IOC Het Internationale Olympisch Comité

Demetrius Vikelas De eerste voorzitter van het IOC

Communisme Een politieke stroming die streeft naar een ideale situatie waarin de productie- en consumptiemiddelen gemeenschappelijk eigendom van de staatsburgers zijn. Men ging ervan uit dat een dergelijke situatie een eind zou maken aan armoede en ongelijkheid.

propaganda reclame, promotie, publiciteit, campagne

ideologie Dogma, leerstelling, theorie

fairheid Sportiviteit

apartheidspolitiek Racismepolitiek, antisemitismepolitiek, rassenhaatpolitiek, discriminatiepolitiek ; een politiek waarin een bepaald volk achtergesteld word.

dubbelmonarchie Dubbel koninkrijk, een koninkrijk/keizerrijk/hertogdom bestaande uit twee landen

patriottisme Vaderlandsliefde, chauvinisme, nationalisme

reactionair Conservatief, reactionair, aartsconservatief, ultraconservatief

Imperialistisch Expansionisme, kolonialisme, expansiepolitiek

Sporthegeemonie Sportsuperioriteit/overmacht/overwicht/dominantie/overheersing

Hfdst. 1: "Hoe zijn de Olympische Spelen ontstaan?"

Deelvraag 1: Wat zijn de Olympische Spelen?

De eerste Olympische Spelen

(Bron 4: knipselkrant)

In het jaar 776 voor Christus begonnen de Olympische Spelen. Griekenland was verwoest door oorlog en Ifitos, koning van Elis, ging in de stad Delphi een priesteres raadplegen. "Herstel de Spelen die de goden zo lief zijn", was het antwoord van het orakel. Toen de koning terugkwam overtuigde hij zijn machtige buur, koning Lykoergos van Sparta, dat Elis voortaan een neutrale staat zou zijn, zodat ze de Olympische Spelen gemakkelijk, in alle rust, konden gaan organiseren. Ze houden om de vier jaar gehouden worden, wat geen toeval is. Het heeft iets met de natuurelementen te maken. De Spelen vonden elke negenendertigste maand plaats van de toenmalige tijdsindeling en het was dan altijd volle maan. In onze tijdrekening is dat tussen zes augustus en 19 september.

Rond 776 voor Christus begonnen officieel de Olympische Spelen. Dit feest vond meestal plaats in augustus en duurde eigenlijk maar één dag, maar werd later vijf tot zeven dagen. Er moesten ook wat plechtigheden uitgevoerd worden, zoals het offeren van allerlei voorwerpen (zoals dieren). Deze werden door de vertegenwoordigers van staten en door de overwinnaars meegebracht. Een groot dankoffer werd geschonken door de inwoners van Elis, omdat zij het voorzitterschap over de Spelen hadden.

Het programma bestond oorspronkelijk alleen maar uit wedlopen, de stadionloop. Het was een spurt in één rechte lijn. De afstand bedroeg 600 maal de goddelijke voet van Heracles. Dat komt overeen met 192,24 meter of met 600 maal schoenmaat 46. Bij de start moesten de deelnemers hun voeten in drempels zetten, die in langwerpige marmeren stenen waren gebeiteld. Je kunt dit

vergelijken met de huidige startblokken bij atletiek. Voor de lopers werd een houten starthek gehouden, om een valse start te voorkomen. De starter gaf het startsein door op een hoorn te blazen en gelijktijdig trokken zijn helpers het houten starthek weg. De hardloper Koroibos is de eerste atleet van wie de naam in marmer werd gebeiteld. In 776 voor Christus won hij een de stadionloop.

Tijdens de veertiende Spelen, in 724 voor Christus, werd het programma uitgebreid met een tweede nummer dat over de dubbele afstand van het stadion werd gelopen: de diaulos. Dat is te vergelijken met de moderne 400 meter wedstrijd. Vier jaar later kwam de dolichos op het programma. Dat was een langeafstandswedstrijd over 24 lengten van het stadion (dat was ongeveer 4800 meter).

In 708 voor Christus werd aan het programma een vijfkamp toegevoegd, wat bestond uit verspringen, hardlopen, discuswerpen, speerwerpen en worstelen. De atleet die drie van de vijf nummers won, werd tot winnaar uitgeroepen. Als niemand drie nummers won, besliste de jury wie er de winnaar zou worden. Meestal gaf het worstelen de doorslag.

Wagenrennen, wapen-, estafette- en fakkelloop kwamen er ook bij. In 688 voor Christus kwam het vuistvechten, wat een voorloper van het boksen was en in 648 het pankration (een sport waarbij alles mocht behalve bijten, ogen uitsteken en vingers breken).

De prijs voor de winnaar was een krans van gevlochten takken van de heilige wilde olijfboom. De overwinnaars mochten ook hun standbeeld plaatsen in de Alis, het heilige woud vlak bij Olympia. In hun woonplaats werden ze feestelijk ontvangen en hoefden ze meestal geen belastingen meer te betalen. Soms werd er zelfs symbolisch een gat in de stadsmuren gemaakt. Daarmee wilde men zeggen dat als je een Olympisch Kampioen in je midden hebt, je geen stadsmuren nodig hebt. De atleten waren naakt. Daarvoor zijn verschillende verklaringen te geven. Ten eerste kwam het door een ongeluk met Akanthos. Dat was een deelnemer aan het nieuwe loopnummer (de dolichos) die tijdens het lopen zijn lendendoek verloor. Hij wilde niet verliezen, liep naakt door en won de wedstrijd. Een andere verklaring is dat een zekere Orippos meende dat men onder de loodzware zon van Olympia beter naakt liep. Een derde verklaring is dat een atleet tijdens het lopen zijn lendendoek verloor, erover gestruikeld was en door zijn val overleed.

Alleen vrije Hellenen werden tot de Spelen toegelaten. Deze hadden een zeer strenge selectie op oefening en karakter moeten doorstaan. Later mochten ook Romeinen deelnemen. Vrouwen mochten niet meedoen aan de Spelen, op het wagenrennen na. Gehuwde vrouwen mochten daar ook niet bij aanwezig zijn. Dit was bedoeld om te voorkomen dat vrouwen de partners met elkaar gingen vergelijken. Ongehuwde vrouwen werden wel toegelaten. Wie deze wet overtrad, werd gestraft met de doodstraf. Er is maar één vrouw die de wet overtrad, Kallipateira. Ze had zich als trainer vermomd om naar haar zoon te kunnen kijken.

Ze verraadde zichzelf door haar zoon midden in het stadion te omhelzen na zijn overwinning. Ze kreeg geen straf, omdat ze deel uitmaakte van een familie van bekende sportbeoefenaars. Haar vader en broers waren Olympisch kampioen. Vanaf die tijd moesten ook trainers naakt het stadion betreden. Verder kwamen uit heel Griekenland mensen om de Olympische Spelen te bezichtigen. Er ontstonden daarbij drukke markten, waar kunstenaars hun werken tentoonstelden en waar dichters en redenaars hun werken voorlazen.

Het einde van de oude Spelen

In de loop der tijden verloren de Spelen hun zuiverheid. Winnaars waren niet langer tevreden met een olijkroon als beloning. Ze wilden prijzen in natura en van steeds grotere waarde. Tenslotte kregen ze geld, meer dan een rijke burger verdiende in 1 jaar. De beroepssport was ontstaan. Ook vond de eerste transfer van de sporter Sotades (ongeveer 380 v. Chr.) plaats.

Er ontstond veel corruptie rondom de Spelen. Atleten en zelfs overwinningen werden gekocht. Onder invloed van de Romeinen kreeg het volk dorst naar bloederig vermaak. De gladiatoren namen langzaam de plaats van de atleten in. Toen in 146 v. Chr. Griekenland een Romeinse provincie geworden was mocht iedereen meedoen aan de spelen. Gedurende 2 eeuwen stelden de Romeinen alles in het werk om de Spelen te bevorderen, maar Nero bracht ze de doodsteek toe. Hij liet in het heilige Olympia een paleis bouwen. Hij liet de Spelen uitstellen, hoewel dit nog nooit eerder gebeurd was. Toen hij zelf, in het jaar 67 meedeed aan de wagenrennen lieten de scheidsrechters hem winnen.

Door de politieke druk en corruptie waren de Olympische spelen niet langer geloofwaardig. Vanaf 216 werden de Spelen steeds minder populair en minder gangbaar. De opkomst van het christendom verminderde de belangstelling voor de heidense goden waardoor de Olympia een stille dood stierf. Na hevige aardbevingen in het oude Elis werden de overblijfselen van Olympia door Alfeios bedolven onder een meterdikke slijklaag. Olympia was voor eeuwen weggevaagd.

De moderne Olympische Spelen

(Bron 5: Kroniek van 100 jaar Olympische Spelen; Bron 2: Guinness Olympische Spelen)

De zomerspelen

Gedurende bijna vijftien eeuwen werden de Olympische Spelen afgeschaft. De jonge Franse edelman, baron Pierre de Coubertin deed op 25 november 1892 de uitspraak dat er opnieuw Olympische Spelen moesten worden georganiseerd. Hij stuitte op veel twijfel en onbegrip van veel mensen maar toch is deze datum zeer belangrijk voor de geschiedenis van de Spelen.

Twee jaar lang reisde Coubertin over de hele wereld om mensen van zijn idee te overtuigen. In 1894 riep hij in Parijs een internationaal congres samen met als

thema de wederinvoering van de Olympische Spelen. Op 21 juni kwamen de vertegenwoordigers van 12 landen bij elkaar en gingen met de voorstellen akkoord. De Spelen zouden iedere vier jaar worden georganiseerd door telkens een andere stad. De verschillende sporttakken zouden een gelijke behandeling krijgen en alles zou worden georganiseerd door een internationaal Comité. Er werd beslist dat de eerste Olympische Spelen van de moderne tijd in 1896 zouden worden gehouden in het Griekse Athene.

Dat de Spelen om de vier jaar zouden plaatsvinden was niet toevallig. Dat heeft te maken met een historische achtergrond en met de natuurelementen. In de oudheid hadden de Spelen plaats in elke 99ste maand bij volle maan. In onze tijdrekening is dat tussen 6 augustus en 19 september. Dat was de rustperiode voor de landbouwers uit die tijd.

Tijdens de eerste moderne Olympische Spelen ging de eerste gouden medaille voor mannen naar James Connolly (VS) voor zijn zege bij het hinkstapspringen. De gouden medaille voor vrouwen ging naar Charlotte Cooper (GB) voor het tennis enkelspel.

Op het begin werd de tijd nog door mensen opgenomen. Tijdens de Spelen van 1900 in Parijs werd voor het eerst gebruik gemaakt van elektronische tijdwaarneming.

Ook de Olympische vlag en de eed waren er niet in het begin. Deze zijn ingevoerd in 1920 tijdens de Spelen van Antwerpen.

De Winterspelen

(Bron: 1: Olympische Spelen van 1896 tot heden)

Eerst was er alleen sprake van Zomerspelen. Coubertin zag zelf heel weinig in aparte Winterspelen. Ook de ultieme wintersportlanden zoals Noorwegen en Zweden waren er fel tegen. Zweden hield al sinds 1901 om de vier jaar 'Noordse Spelen' en vreesde dat deze in het niet zouden vallen bij Olympische Winterspelen. Ook de Noren hadden de grote Holmenkollen-wedstrijden die ze niet wilden verliezen.

In 1908 in Londen werd de eerste gouden medaille voor een wintersport uitgereikt. Deze medaille ging naar de Zweed Ulrich Salchow die al 10 wereldkampioen kunstrijden op de schaats was geworden. Deze discipline was natuurlijk wel onderdeel van de Zomerspelen. Ondanks dit succes werd er op de spelen van Stockholm (1912) niet meer geschaatst.

Op de spelen van Antwerpen in 1920 werd er een ijshockeytoernooi georganiseerd. Deze wedstrijden oogsten een enorm succes.

Uiteindelijk werd op een vergadering van het IOC in 1921 besloten een wintersportweek te houden in 1924 te Chamonix. Deze week zou onder toezicht oog van het IOC staan. Een jaar na deze week in Chamonix bleek dat deze wintersportweek een groot succes geworden was en werd dit voortaan de Olympische winterspelen genoemd.

Conclusie:

De Olympische Spelen hebben een lange voorgeschiedenis. Het begon rond 776 v. Chr. in het Griekse Peloponnesos. Daar bevond zich Olympia. Daar werden ter ere van Zeus om de 4 jaar Olympische Spelen gehouden. Van dit heiligdom zijn later de resten teruggevonden.

De programma's van de eerste Spelen bestonden vooral uit hardlopen. Rond 700 v. Chr. werden ook andere atletiekonderdelen toegevoegd en ook vechtsporten. De prijs was een krans en de winnaars mochten een standbeeld plaatsen bij Olympia.

De atleten waren naakt na een aantal ongelukken met kleding. Alleen vrije Hellenen, die streng werden geselecteerd, mochten deelnemen aan de Spelen. Vrouwen waren uitgesloten van deelname.

Door corruptie en de opkomst van het christendom onder Nero werden de Olympische Spelen

In de mythologie zijn de Spelen ontstaan door Pelops, tevens in Olympia. De Olympische Spelen werden georganiseerd om de goden gunstig te stemmen.

In 1892 gaf Pierre de Coubertin een nieuw impuls aan de Olympische Spelen. Hij wist een aantal landen zo ver te krijgen om de Spelen weer te gaan organiseren.

De eerste moderne Spelen werden gehouden in 1896 te Athene. In 1924 werden na veel tegenstand de eerste Winterspelen gehouden in Chamonix.

De Spelen worden georganiseerd door het IOC (Internationaal Olympische Comité). De leden van het IOC zijn ook lid van het NOC (Nationaal Olympisch Comité). Deze organisaties zorgen voor een goed en eerlijk verloop van de Spelen.

Om aan de Olympische Spelen te mogen deelnemen moet een sporter aan bepaalde voorwaarden voldoen. Een sporter kan zich kwalificeren voor de Spelen door aan de eisen te voldoen en vormbehoud te tonen. Ook kan hij/zij in aanmerking komen voor een quotumplaats.

De Olympische Spelen zijn en blijven het grootste sportevenement ter wereld. De sporters zullen steeds beter worden. Maar het belangrijkste is eerlijkheid en: Meedoen is belangrijker dan winnen.

Hfdst. 2: "Politiek en de Olympische Spelen"

Deelvraag 2: Welke politieke gebeurtenissen hebben invloed gehad op de Olympische Spelen?

De eerste moderne Olympische Spelen kwamen tot stand door subtiel politiek manoeuvreren van de geestelijke vader van de Olympische beweging, Pierre baron de Coubertin (1863-1937) zelf. (Bron 4: knipselkrant)

Na de verschrikkingen van de Eerste Wereldoorlog stond het IOC voor de vraag of bepaalde landen voor de Spelen van 1920 in Antwerpen moesten worden

uitgesloten. Men liet het aan de Belgen over wie ze wilden uitnodigen en die schrapten de aanstichters/verliezers van de oorlog: Duitsland, Oostenrijk, Hongarije en Turkije.

De Spelen in Berlijn- 1936: Voor het eerst gebruikte (of beter: misbruikte) een land de Spelen om propaganda te maken voor een eigen ideologie en een rassenleer die volstrekt in strijd was met de Olympische Idee die gelijkheid en fairheid voorstond. De wijze waarop nazi-Duitsland de joodse burgers behandelde, leidde tot een aanzet tot boycot van de Spelen in de Verenigde Staten. Pas onder die dreiging was de Duitse overheid bereid te verklaren dat joden 'in principe' een plaats konden krijgen in de Duitse Olympische ploeg. Het IOC nam daar genoeg mee, maar in de praktijk lapten de nazi's de eigen toezegging aan hun laars. De Duitse ploeg bevatte slechts een 'alibi-jood': de half joodse schermster Helene Mayer die al jaren in Amerika verbleef. (bron 3: Triomf en tragiek van de Olympische Spelen.)

Het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog maakte dat er in 1940 geen ruimte meer was voor de Olympische gedachte.

Gedurende de eerste oorlogsjaren deden hoge Duitse sportofficials pogingen om het IOC te hervormen en de sleutelposities van de Olympische beweging in handen te krijgen. De in het bezette België wonende IOC-voorzitter graaf De Baillet Latour (1876-1942) liet hen in de waan daarin tegemoet te zullen komen, maar was zo verstandig te bepalen dat dat alleen kon gebeuren in een IOC-vergadering en die kon alleen plaatsvinden als de krijgshandelingen zouden zijn gestaakt.

De Olympische beweging onderging ingrijpende veranderingen in 1952 toen de Sovjet-Unie zich aansloot bij het IOC. Tot dusver werden IOC-leden geacht volstrekt onafhankelijk te zijn in hun opvattingen en besluiten, maar in de Sovjet-Unie en zijn satellieten in het Oostblok kende men een dergelijke private vrijheid niet. Alles werd daar bepaald door de staat. Het IOC kon weinig anders doen dan dat gegeven aanvaarden, maar het was duidelijk dat de politiek, zeker in het tijdperk van de 'koude oorlog', zich nu grondig met de Spelen zou gaan bemoeien. Het nieuwe Russische IOC-lid Romanov maakte er geen geheim van waar hij voor stond: 'De internationale sport in onze tijd is een arena met daarin een scherpe politieke en ideologische strijd. Het propageren van het a-politieke in de sport is niets anders dan een poging van reactionaire, imperialistische kringen om verdeeldheid te zaaien in het socialistische kamp'.

In Nederland was de woede over de Russische inval in Hongarije zo groot dat het Nederlands Olympisch Comité besloot niet naar Melbourne te gaan. Met de Russen viel op dat moment geen sport te bedrijven, zo was het oordeel van het NOC. Ook Spanje, Irak, Libanon en Zwitserland gingen niet. De Zwitsers kwamen op hun besluit terug, maar zo kort voor het begin van de Spelen kon geen vliegtuig meer worden gecharterd om de ploeg naar Australië te brengen. (Bron 5: Kroniek van 100 jaar Olympische Spelen)

De Spelen van 1960: Op de agenda van het IOC kwam voor het eerst de apartheidspolitiek van Zuid-Afrika voor. Het Zuid-Afrikaanse IOC-lid Honey wist zijn collega's nog ervan te overtuigen dat de zwarten in zijn land pas sinds een paar jaar belangstelling voor de Olympische takken van sport aan de dag legden. Als ze het Olympisch niveau zouden halen, aldus Honey, zou niets hun deelname in de weg staan. De Spelen van Rome waren voorlopig de laatste waarbij Zuid-Afrika van de partij was. In 1963 sloot het IOC het land uit omdat het zwarte atleten discrimineerde en zich derhalve niet hield aan de Olympische principes.

De turbulentie in de wereld was groot toen Mexico City zich opmaakte voor de Spelen van 1968: de oorlog in Vietnam, de verschrikkingen in Biafra, de gewelddadig onderdrukte Praagse Lente en hevige rassenrellen in de Verenigde Staten zouden hun schaduw werpen over het Olympische evenement. Vlak voor het begin van de Spelen kwam het in Mexico zelf tot een bloedige botsing tussen politie en studenten die protesteerden tegen de hoge kosten van de Spelen en talloze sociale problemen. Daarbij vielen vele tientallen doden. Brundage verzocht de Mexicaanse autoriteiten dringend het geweld 'buiten het Olympisch territorium' te houden. Verder had hij er geen commentaar op. Zwarte Amerikaanse atleten voelden zich in eigen land achtergesteld en slecht behandeld, ook buiten het gebied van de sport. De woede richtte zich op autoriteiten, officials en hun vooroordelen. Tot een weigering voor de Verenigde Staten uit te komen kwam het net niet. Maar in Mexico schokten de Amerikanen Tommie Smith en John Carlos (goud en brons op de 200 meter) de wereld door op het podium met gebogen hoofd en geheven zwart-gehandschoende vuist het volkslied aan te horen. IOC-voorzitter Brundage was razend over deze wat werd genoemd 'Black Power'-demonstratie en het Amerikaans Olympisch Comité zette beide atleten uit de ploeg en uit het Olympisch Dorp. Bij het grondturnen voor vrouwen eindigde de Russische Larissa Petrik en de Tsjechische Vera Caslavská samen op de eerste plaats. Dat betekende twee volksliederen. Caslavská, vurig aanhangster van de door de Russen vertrapte Praagse Lente, hoorde het Russische volkslied met gebogen hoofd aan. (Bron 3: Triompf en tragedie van de Olympische Spelen)

Sinds 1960 had televisie haar intrede gedaan bij de Spelen en de steeds verder ontwikkelde technische mogelijkheden stelden op den duur de gehele wereld in staat visueel kennis te nemen van de verslaggeving. Dit maakte het medium in toenemende mate aantrekkelijk voor actiegroepen e.d. om aandacht te vragen voor de doelen die zij nastreefden. Bij de Spelen van München kwam dat op de meest gruwelijke wijze tot uiting. Leden van de Palestijnse terreurgroep Zwarte September drongen de Israëliërs verblijven in het Olympisch Dorp binnen, vermoordden enige sporters en namen er een aantal in gijzeling. Later, toen de terreurgroep met gijzelaars op een vliegveld bij München was aangekomen, opende de Duitse politie het vuur op hen. Vijf van de acht terroristen kwamen daarbij om, maar voor het zover was slaagden zij erin alle negen gegijzelden te doden. De

Spelen werden een dag stilgezet. Tijdens een herdenkingsbijeenkomst liet IOC-voorzitter Brundage er geen twijfel over bestaan hoe het nu verder moest: 'The Games must go on'. Maar de aardigheid was er in München natuurlijk af. Het bloedbad in de Beierse hoofdstad had grote gevolgen voor de Spelen erna. Zij zouden onderworpen worden aan de scherpste veiligheidseisen en nooit meer een vrolijke, ongedwongen indruk achterlaten.

De Spelen van 1976: Het Amerikaanse Denver gaf op een laat tijdstip de organisatie van de Winterspelen van 1976 terug, omdat de bevolking zich had uitgesproken tegen de ingrepen in de natuur om de skiwedstrijden mogelijk te maken. Innsbruck (voortreffelijk gastheer van de Winterspelen van 1964) was bereid de organisatie over te nemen. Maar de vrees voor een herhaling van München was zicht- en voelbaar: er waren twee keer zoveel politieagenten op de been als deelnemers.

Nog erger werd de toestand voor het IOC in 1980 toen Moskou als gastheer voor de Spelen optrad. Eind december 1979 viel het Russische leger Afghanistan binnen en de Amerikaanse president Carter (midden in zijn campagne voor herverkiezing) verklaarde daarop dat zijn land de Spelen van Moskou zou boycotten. De Sovjet-Unie probeerde tegengas te geven door te verklaren dat sport en politiek gescheiden moesten worden, iets wat ze nu juist dertig jaar lang had bestreden.

De Spelen van 1980: In 1978 boog het IOC zich over de vraag wie de Spelen van 1984 zou organiseren. Alleen Los Angeles meldde zich, maar het stadsbestuur liet weten niet voor eventuele financiële tekorten te zullen opdraaien. Tegen de zin van het IOC kwam de organisatie nu in handen van een aantal Amerikaanse zakenlieden onder leiding van Peter Ueberroth, een vroegere waterpolospeler. Dat was in feite in strijd met het Olympisch Charter dat bepaalde dat de stad en het Nationaal Olympisch Comité voor alle verplichtingen verantwoordelijk waren. Het IOC had echter geen keus, het was Los Angeles onder diens voorwaarden of helemaal geen Spelen. Voor het eerst in de Olympische historie werden grote sponsors het Olympisch evenement binnengehaald. Zij zouden daarna niet meer weg te denken zijn uit de organisatie van de Spelen. Zoveel mogelijk gebruik makend van bestaande accommodaties en geholpen door een enorm bedrag aan tv-rechten (225 miljoen dollar) slaagde Ueberroth er zelfs in financieel uiterst succesvol uit de bus te komen. Maar in politiek opzicht ontstonden er wederom grote moeilijkheden. Ondanks de Amerikaanse boycot van Moskou in 1980 toonde de Sovjet-Unie zich aanvankelijk bereid in Los Angeles aan de start te komen. Het klimaat verslechterde echter snel. Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken weigerde een visum aan de door de Russen voor Los Angeles benoemde attaché, omdat hij volgens het departement een agent van de KGB was. Voorts maakten groeperingen in de Verenigde Staten er geen geheim van alles te zullen doen om Russische sportlieden tot overlopen te bewegen. De Sovjet-Unie,

allergisch voor dat spookbeeld, besloot daarop van deelname af te zien. De andere landen van het Oostblok (met uitzondering van Roemenië) volgden dat voorbeeld. Ook Cuba bleef thuis. Volgens westelijke waarnemers namen de Russen gewoon revanche voor de Amerikaanse boycot van Moskou in 1980, maar de vraag is of de zaak zo simpel lag. De Sovjet-Unie had reden om te vrezen dat haar sportploeg in Los Angeles allerlei onaangenaamheden wachtte. De Volksrepubliek China kwam wel. Voor het eerst namen de beide China's aan de Spelen deel.

In de jaren dat Barcelona aan de voorbereiding van de Spelen van 1992 werkte, deden zich in de wereld schokkende gebeurtenissen voor die zich ook meedeelden aan de Olympische beweging. De Muur viel en de beide Duitslanden werden weer één; het failliet van het communisme deed de Sovjet-Unie verblokkelen.

De Spelen van 1996: De teloorgang van de Sovjet-Unie als supermacht en de ondergang van het communisme in tal van Balkanstaten hadden tot gevolg dat de 'koude oorlog' op sportgebied tussen Oost en West snel verdween. Ondanks de enorme beveiligingsmaatregelen van de Spelen in Atlanta (er waren 35.000 politieagenten, militairen en specialisten in de weer, kosten 303 miljoen dollar) ontplofte in het Centennial Park een bom die aan twee personen het leven kostte en 111 verwondde. Wie de bom had geplaatst en wat men ermee beoogde werd nimmer opgelost..

Conclusie:

De eerste moderne Olympische Spelen kwamen tot stand door subtiel politiek manoeuvreren van de geestelijke vader van de Olympische beweging, Pierre baron de Coubertin (1863-1937) zelf. Bij de spelen van 1920 mocht België bepalen wie er mee mocht doen. De verliezers/aanstichters van de oorlog mochten toen niet meedoen. Bij de Spelen van 1936 in Berlijn gebruikte (of beter: misbruikte) voor het eerst een land de Spelen om propaganda te maken voor een eigen ideologie en een rassenleer die volstrekt in strijd was met de Olympische Idee die gelijkheid en fairheid voorstond. De Spelen van 1940 gingen niet door wegens de Tweede Wereldoorlog. In tijden van oorlogen werd er geen Olympische Spelen gehouden. Duitsland, Korea, China en Taiwan zijn in tweeën gedeeld geweest en dus heeft toen maar een deel van die landen meer hebben kunnen doen. Bij de Spelen van 1972 in München was er een bloedbad, Sinds 1960 had televisie haar intrede gedaan bij de Spelen en de steeds verder ontwikkelde technische mogelijkheden stelden op den duur de gehele wereld in staat visueel kennis te nemen van de verslaggeving. Dit maakte het medium in toenemende mate aantrekkelijk voor actiegroepen e.d. om aandacht te vragen voor de doelen die zij nastreefden. Bij de Spelen van München kwam dat op de meest gruwelijke wijze tot uiting. Leden van de Palestijnse terreurgroep Zwarte September drongen de Israëlische verblijven in het Olympisch Dorp binnen, vermoordden enige sporters en namen er een aantal in gijzeling.

Hfdst.3: "Politiek en de Olympische Spelen waarom?"

Deelvraag 3: Waarom hebben politieke gebeurtenissen invloed op de Olympische Spelen?

'Sport en politiek behoren gescheiden te blijven'. Nog altijd hoort men dat sporters en officials verkondigen als er weer eens beroering in de wereld is. Onwetend is men blijkbaar van het feit dat sport en politiek zeker bij de Olympische Spelen van het prille begin met elkaar verweven waren. Sport bevindt zich ook niet op een maatschappelijk en sociaal eiland, het is een onderdeel van het reilen en zeilen in de wereld. En naarmate er meer prestige mee te winnen is, neemt de politieke inmenging toe.

De eerste moderne Olympische Spelen kwamen tot stand door subtiel politiek manoeuvreren van de geestelijke vader van de Olympische beweging, Pierre baron de Coubertin (1863-1937) zelf. Toen de Griekse regering van premier Tricoupis geen steun wilde verlenen aan de eerste Spelen in 1896 in Athene, wist de Coubertin het Griekse koningshuis en oppositieleider Delyannis in het parlement aan zijn zijde te krijgen en zo er toch voor te zorgen dat ze in de Griekse hoofdstad konden worden gehouden. Aan de Spelen namen voornamelijk particulieren deel die op eigen kosten naar Athene reisden. Uitzondering was Hongarije, waarvan de afvaardiging door de staat was bekostigd. De Hongaren wensten in de dubbelmonarchie (Oostenrijk-Hongarije) hun zelfstandigheid op deze wijze te benadrukken. De enkele Duitse turners die zich naar Athene begaven werden door hun eigen bond als verraders beschouwd en als leden geschrapt. De Duitse Turnbond vond dat zijn streven nationaal gericht moest zijn. In internationale verbroedering zag men niets. Pas op aanwijzing van het nazi-regime ging men in 1936 aan de Spelen deelnemen. Hoezeer de Frans-Duitse tegenstelling (na de door de Fransen in 1870-1871 verloren oorlog) bij de Spelen van 1900 in Parijs nog een rol speelde, bleek bij de behandeling van de Duitse deelnemers. In hun verblijven werden de bedden besmeurd en op de muren waren uiterst beledigende teksten gekalkt. Het Duitse IOC-lid Gebhardt verzweeg het voorval voor het thuisfront uit vrees voor de (politieke) reacties in eigen land. (Bron 4: Knipselkrant)

Politieke gebeurtenissen hebben invloed op de Olympische Spelen, omdat de nationale overheden de sport sponsort. Landen die de Olympische Spelen organiseren willen winst maken. Bijvoorbeeld Amerika: 'Het kan niet ontkent worden dat het Amerikaanse patriottisme een grote invloed heeft op de Winterspelen '(dit gaat over de Olympische Winterspelen in Salt Lake City die in de winter van 2002 gehouden werden)

'We schatten dat we na vijf tot zeven jaar 2,3 miljard dollar hebben verdiend aan alles wat we hebben gedaan om de Winterspelen hierheen te halen en tot een

succes te maken.' (Bron 6: dit komt uit de NRC van 23 februari 2002)

De overheden van landen willen om een of andere reden graag dat hun sporters wereldrecords breken en gouden medailles en liefst nog meer behalen.

"Olympische Spelen zijn niet meer dan een show, zoals hij dat eerder bij het EK voetbal als toeschouwer ook al meemaakte. „Ik zat daar in de Amsterdam Arena temidden van mensen in oranje kielen die lalden en waveden, terwijl populaire artiesten het volk vermaakten. Waren er geen voetballers geweest, dan was het ook niet erg geweest. Het was tenslotte zonder voetballers al feest. Zoiets, en nog erger, was er ook gaande in Sydney. Natuurlijk was er ook hele mooie sport. Maar het feest, de medailles, de volksliederen, de vlaggen en het nationalisme waren belangrijker. De fascinatie voor sport werd verdrongen door het platte chauvinisme. Als een Nederlandse kelner honderd glazen bier op zijn dienblad sneller over de atletiekbaan weet te dragen dan een Chinese kelner, brengt dat meer enthousiasme teweeg dan de prachtige medaillestrijd tussen twee tienkampers uit Estland en Tsjechië."

En dan dat 'domme' nationalisme dat in stand wordt gehouden tijdens de Olympische Spelen. „Medaillestanden en -spiegels, om te zien welk land beter is. Dat is alleen maar voer voor politici en politiekdenkende mensen: wij zijn beter dan de rest, wij Hollanders zijn beter dan Duitsers, wij blanken zijn beter dan zwarten. Dat werkt toch racisme in de hand? Dat stuit me echt tegen de borst. Komen daar geen oorlogen van? Bijvoorbeeld tussen Nederlanders en Duitsers. De olympische beweging en de politici houden die gekte in stand. Ik wil niet te filosofisch worden, maar het is duidelijk dat we afglijden naar platvloerse ideologieën."

(Bron 6: uit: Spelen zonder sport, dat zou pas leuk zijn)

De Olympische beweging onderging ingrijpende veranderingen in 1952 toen de Sovjet-Unie zich aansloot bij het IOC. Tot dusver werden IOC-leden geacht volstrekt onafhankelijk te zijn in hun opvattingen en besluiten, maar in de Sovjet-Unie en zijn satellieten in het Oostblok kende men een dergelijke private vrijheid niet. Alles werd daar bepaald door de staat. Het IOC kon weinig anders doen dan dat gegeven aanvaarden, maar het was duidelijk dat de politiek, zeker in het tijdperk van de 'koude oorlog', zich nu grondig met de Spelen zou gaan bemoeien. Het nieuwe Russische IOC-lid Romanov maakte er geen geheim van waar hij voor stond: 'De internationale sport in onze tijd is een arena met daarin een scherpe politieke en ideologische strijd. Het propageren van het a-politieke in de sport is niets anders dan een poging van reactionaire, imperialistische kringen om verdeeldheid te zaaien in het socialistische kamp'. Vanaf 1952 ontstond zo een prestigestrijd tussen de twee grootmachten in de wereld, de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie om de sporthegemonie die afbraak deed aan het Olympisch gedachtegoed.

De Olympische Spelen worden beïnvloed door de politiek, de intrede van de televisie bij de Olympische Spelen en de steeds verder ontwikkelde technische

mogelijkheden stelden op den duur de gehele wereld in staat visueel kennis te nemen van de verslaggeving. Dit maakte het medium in toenemende mate aantrekkelijk voor actiegroepen e.d. om aandacht te vragen voor de doelen die zij nastreefden.

Eind december 1979 viel het Russische leger Afghanistan binnen en de Amerikaanse president Carter (midden in zijn campagne voor herverkiezing) verklaarde daarop dat zijn land de Spelen van Moskou zou boycotten. De Sovjet-Unie probeerde tegengas te geven door te verklaren dat sport en politiek gescheiden moesten worden, iets wat ze nu juist dertig jaar lang had bestreden. Tijdens oorlogen was er geen ruimte meer voor de Olympische gedachte, na de oorlog mochten sommige landen niet meedoen.

Sommige landen werden uitgesloten van de Olympische Spelen, zoals een deel van China, omdat er al een ander deel van China meedeed aan de Olympische Spelen. Dit gold ook voor Duitsland, maar later werden de beide Duitslanden toegelaten. Na de val van de muur was dit probleem opgelost.

Niet zozeer politieke gevaren bedreigen op dit moment de Olympische beweging (al kunnen die terugkeren, zie de kandidatuur van Peking voor 2008) maar factoren als: de voortdurend toenemende, gigantische kosten van de organisatie van de Spelen, de bijna benauwende en zeer kostbare beveiliging van het evenement, de invloed van de commercialisering op de Spelen, het doorgeschoten professionalisme nadat de amateur-regels in de jaren tachtig waren afgeschaft en de strijd tegen doping. De Olympische hemel is verre van wolkloos.

Politieke gebeurtenissen hebben invloed op de Olympische Spelen, omdat alle landen de beste willen zijn. Als de overheid de sport meer subsidies geeft dan een ander land, dan kan dat meer gesubsidieerde land meer en betere faciliteiten maken, waardoor men daar beter kan trainen en bijvoorbeeld meer trainingskampen, beter materiaal beter accommodaties en dergelijke kan kopen. Als je beter kan trainen, ben je dus ook beter en heb je meer kans op medailles en komt je land beter eruit.

Het is ook nog van belang welk politiek systeem het land heeft. Bijvoorbeeld bij het voormalige communistische Oost-Duitsland en het communistische Rusland. Ze doen daar al van jongs af aan topsport, alles moet wijken voor de sport. Van jongs af aan worden kinderen al op school geselecteerd wanneer ze een jaar of 5 zijn. Het presteren is daar heel belangrijk en ze doen daar dan ook alles aan om te winnen, desnoods met pillen(doping) en dergelijke.

Bij een land met een kapitalistisch systeem is dat heel anders. Het kapitalisme is veel minder gericht op presteren, alles draait daar om geld, en dat je voor jezelf kan zorgen.

(Bron: mijzelf, ik heb ooit een lezing bijgewoond over topsport in Nederland en het buitenland.)

Conclusie:

Politieke gebeurtenissen hebben invloed op de Olympische spelen, want zonder de politiek zouden de moderne Olympische Spelen niet eens bestaan! De eerste moderne Olympische Spelen kwamen namelijk tot stand door politiek manoeuvreren van baron Pierre de Coubertin (de oprichter van de Olympische Beweging: het IOC)

Tijdens oorlogen was er geen tijd voor een Olympische gedachte (terwijl vroeger de oorlogen gestaakt werden voor de Olympische Spelen..) . Sinds de komst van de televisie bij de Olympische Spelen en verdere technische ontwikkelingen, maakt het voor actiegroepen makkelijker om aandacht te vragen voor bijvoorbeeld politieke problemen.

Politieke gebeurtenissen hebben invloed op de Olympische Spelen, omdat de overheid van een bepaald land regelt hoeveel geld een bepaalde sport in dat land krijgt. Krijgt een sport weinig geld, kan sport zich ook niet goed uitbreiden.

Ook van belang is dat landen graag willen dat hun land de beste is. Het ligt aan welk politiek systeem je hebt in je land hebt, is de sport erg belangrijk is dat systeem, dat is de sport erg belangrijk in je land. Bij een communistisch land is presteren dan ook belangrijker dan bijvoorbeeld bij het kapitalisme.

Conclusie

Hoofdvraag: In hoeverre beheerst de politiek de Olympische Spelen?

De Olympische Spelen hebben een lange voorgeschiedenis. Het begon rond 776 v. Chr. in het Griekse Peloponnesos. Daar bevond zich Olympia. Daar werden ter ere van Zeus om de 4 jaar Olympische Spelen gehouden. Van dit heiligdom zijn later de resten teruggevonden.

De programma's van de eerste Spelen bestonden vooral uit hardlopen. Rond 700 v. Chr. werden ook andere atletiekonderdelen toegevoegd en ook vechtsporten.

De prijs was een krans en de winnaars mochten een standbeeld plaatsen bij Olympia.

De atleten waren naakt na een aantal ongelukken met kleding. Alleen vrije Hellenen, die streng werden geselecteerd, mochten deelnemen aan de Spelen.

Vrouwen waren uitgesloten van deelname.

Door corruptie en de opkomst van het christendom onder Nero werden de Olympische Spelen

In de mythologie zijn de Spelen ontstaan door Pelops, tevens in Olympia. De Olympische Spelen werden georganiseerd om de goden gunstig te stemmen.

In 1892 gaf Pierre de Coubertin een nieuw impuls aan de Olympische Spelen. Hij wist een aantal landen zo ver te krijgen om de Spelen weer te gaan organiseren.

De eerste moderne Spelen werden gehouden in 1896 te Athene. In 1924 werden na veel tegenstand de eerste Winterspelen gehouden in Chamonix.

De Spelen worden georganiseerd door het IOC (Internationaal Olympische Comité). De leden van het IOC zijn ook lid van het NOC (Nationaal Olympisch Comité). Deze organisaties zorgen voor een goed en eerlijk verloop van de Spelen.

Om aan de Olympische Spelen te mogen deelnemen moet een sporter aan bepaalde voorwaarden voldoen. Een sporter kan zich kwalificeren voor de Spelen door aan de eisen te voldoen en vormbehoud te tonen. Ook kan hij/zij in aanmerking komen voor een quotumplaats.

De Olympische Spelen zijn en blijven het grootste sportevenement ter wereld. De sporters zullen steeds beter worden. Maar het belangrijkste is eerlijkheid en: Meedoen is belangrijker dan winnen

De eerste moderne Olympische Spelen kwamen tot stand door subtiel politiek manoeuvreren van de geestelijke vader van de Olympische beweging, Pierre baron de Coubertin (1863-1937) zelf. Bij de spelen van 1920 mocht België bepalen wie er mee mocht doen. De verliezers/aanstichters van de oorlog mochten toen niet meedoen. Bij de Spelen van 1936 in Berlijn gebruikte (of beter: misbruikte) voor het eerst een land de Spelen om propaganda te maken voor een eigen ideologie en een rassenleer die volstrekt in strijd was met de Olympische Idee die gelijkheid en fairheid voorstond. De Spelen van 1940 gingen niet door wegens de Tweede Wereldoorlog. In tijden van oorlogen werd er geen Olympische Spelen gehouden. Duitsland, Korea, China en Taiwan zijn in tweeën gedeeld geweest en dus heeft toen maar een deel van die landen meer kunnen doen. Bij de Spelen van 1972 in München was er een bloedbad, Sinds 1960 had televisie haar intrede gedaan bij de Spelen en de steeds verder ontwikkelde technische mogelijkheden stelden op den duur de gehele wereld in staat visueel kennis te nemen van de verslaggeving. Dit maakte het medium in toenemende mate aantrekkelijk voor actiegroepen e.d. om aandacht te vragen voor de doelen die zij nastreefden. Bij de Spelen van München kwam dat op de meest gruwelijke wijze tot uiting. Leden van de Palestijnse terreurgroep Zwarte September drongen de Israëlische verblijven in het Olympisch Dorp binnen, vermoordden enige sporters en namen er een aantal in gijzeling. Politieke gebeurtenissen hebben invloed op de Olympische spelen, want zonder de politiek zouden de moderne Olympische Spelen niet eens bestaan! De eerste moderne Olympische Spelen kwamen namelijk tot stand door politiek manoeuvreren van baron Pierre de Coubertin (de oprichter van de Olympische Beweging: het IOC)

Tijdens oorlogen was er geen tijd voor een Olympische gedachte (terwijl vroeger de oorlogen gestaakt werden voor de Olympische Spelen..) . Sinds de komst van de televisie bij de Olympische Spelen en verdere technische ontwikkelingen, maakt het voor actiegroepen makkelijker om aandacht te vragen voor bijvoorbeeld politieke problemen.

Politieke gebeurtenissen hebben invloed op de Olympische Spelen, omdat de overheid van een bepaald land regelt hoeveel geld een bepaalde sport in dat land

krijgt. Krijgt een sport weinig geld, kan sport zich ook niet goed uitbreiden. Ook van belang is dat landen graag willen dat hun land de beste is. Het ligt aan welk politiek systeem je hebt in je land hebt, is de sport erg belangrijk is dat systeem, dat is de sport erg belangrijk in je land. Bij een communistisch land is presteren dan ook belangrijker dan bijvoorbeeld bij het kapitalisme.

Naar mijn mening beheerst de politiek de Olympische Spelen redelijk veel, want de nationale overheden sponsoren de sport. Wanneer de overheden stoppen met de sport te financieren, verdwijnt de sport langzaam, want sport is duur. Ook is het zo dat wanneer er oorlog is, dan is er geen Olympische Spelen. Oorlog gaat meestal over politiek, dus door de politiek is er dan geen Olympische Spelen. Een land kan niet mee mogen doen aan de Olympische Spelen wegens zijn ideologieën, ideologieën die bij een bepaald politiek systeem hoort. Een land kan ook niet mee mogen doen aan de Olympische Spelen omdat dat land de aanstichter was van de oorlog. Die sporters in dat land kunnen daar niks aan doen en de politiek wel.

Mijn mening is nu anders dan aan het begin van het werkstuk, want ik nu een stuk meer over de Olympische Spelen met betrekking tot de politiek. Mijn mening zou anders zijn als ik bijvoorbeeld in Oost-Duitsland of Rusland zou wonen, want daar zijn ze anders opgevoed met de sport. Mijn mening zou denk ik ook anders zijn als ik bijvoorbeeld in Amerika zou wonen, want in Amerika denken zo ook anders dan in Nederland over sport. Als je daar in een slopenwijk woont, kun je daar op 2 manieren uitkomen; of door uit te blinken in sport, of door uit te blinken op school. Ze hebben daar allemaal hele speciale scholen voor de sport en ze doen daar op school ook mee aan sport dan we hier op school aan sport doen. Als je meer op school aan sport zou doen, zou je mening denk ik ook veranderen.

Mijn zus heeft kans om mee te doen aan de Olympische Spelen, ik denk dat dan je standplaatsgebondenheid ook anders is dan als je er helemaal niks mee te maken hebt.

Bronnenlijst

Bron 1 De Ruyter, B. e.a., Olympische Spelen van 1896 tot heden (Rijswijk 1992)
Betrouwbaarheid:

- De schrijver gebruikt voor de bron officiële eindtijden tijden en gegevens (van de uitslagen bijvoorbeeld)
- De bron is in 1992 gemaakt, er was toen al heel veel bekend over de uitslagen e.d.
- De schrijver heeft voor de informatie gebruik kunnen maken uit bronnen van: de Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie, de Koninklijke Nederlandse Zwembond, de Koninklijke Nederlandse Schaatsbond en tenslotte het Nederlands Olympisch Comité

- Deze bron is bedoeld als naslagwerk over de Olympische Spelen van 1896 tot heden(1992).Het is een overzicht van die sportdisciplines die worden beoefend tijdens de Olympische Spelen van 1992. Er staan ook overzichtelijke tabellen in met alle uitslagen door de jaren heen. Telkens Goud, Zilver en Brons. Dus voor mensen die wat meer over de Olympische Spelen willen weten.

Bron 2 Greenberg, S. , Guinness Olympische Spelen (Utrecht 1996)

Betrouwbaarheid:

- De schrijver gebruikt geen eigen waarnemingen of eigen ervaringen,maar ik denk dat het gewoon feiten zijn die hij heeft gebruikt voor het publiceren van dit boek.

- De bron is gemaakt in 1996, er was toen al veel informatie over de tijden en verdere gegevens van de Olympische Spelen.

- Ik kan niet uit de bron opmaken waaruit de informatie uit voortgekomen is.

- Guinness Olympische Spelen 1996 geeft een historisch overzicht van alle records, feiten en cijfers vanaf de eerste Spelen in 1896 in Athene tot en met de Spelen van 1992 in Barcelona (zomerspelen) eb in 1994 in

Lillehammer(Winterspelen).

Bron 3 Lolkama, J. , Triomf en tragiek van de Olympische Spelen (Haarlem 1992)

Betrouwbaarheid:

- De schrijver heeft voor deze bron feiten uit verschillende andere bronnen gebruikt voor het publiceren van dit boek.

- De bron is gemaakt in 1992, er was dus verscheidene informatie beschikbaar over de Olympische Spelen en de tijden e.d.

- De informatie in deze bron is afkomstig uit verscheidene andere bronnen over de Olympische Spelen.

- De bron is bedoeld om mensen te informeren over de achtergronden, wetenswaardigheden, anecdotes, incidenten kortom de triomf en tragiek van de Olympische Spelen.

Bron 4 Knipselkrant Olympische Spelen (2001)

Betrouwbaarheid:

- Deze bron is geschreven door meerdere schrijvers. Hij komt van internet,van verschillende site's denk ik. Er staan allerlei artikelen in,maar vooral ook achtergrond informatie. De achtergrond informatie is vrijwel gebaseerd op feiten,maar de artikelen weet ik niet.

- De bron is gemaakt in 2001, heel recent dus,maar de informatie is uit 2000.

- De schrijvers hebben gebruik kunnen maken van alle informatie die op internet staat of stond en van de krant voor de artikelen.

- De bedoeling van deze bron in informatie geven voor bijvoorbeeld een werkstuk of spreekbeurt o.i.d.

Bron 5 Kruse, B., Kroniek van 100 jaar Olympische Spelen (Antwerpen 1995)

Betrouwbaarheid:

- De schrijver heeft zijn informatie niet uit eigen ervaring of waarneming,maar uit

andere bronnen en van feiten.

- De bron is gemaakt in 1995, er was toen veel informatie beschikbaar over de Olympische Spelen.
- De schrijver heeft over veel informatie kunnen beschikken, want er waren in 1995 al veel boeken gemaakt over de Olympische Spelen en de tijden uit heden en verleden.
- De bedoeling van deze bron is informeren over de gebeurtenissen, tijden e.d. in 100 jaar Olympische Spelen. (1896-1996).

Bron 6 NRC Handelsblad

1. 'Brave diplomatie als middel tegen Amerikaans patriotisme' (krantenartikel van 23 februari 2002)
2. 'Olympische handel' (krantenartikel, 23 februari 2002)
3. 'Sport is de Haarlemmer olie van nu' (krantenartikel, 16 juni 2001)
4. 'Olympische verkiezing in teken ethisch reveil' (krantenartikel, 11 april 2001)
5. 'Spelen zonder sport, dat zou pas leuk zijn' (krantenartikel, 7 oktober 2000)

De schrijvers van deze artikelen hebben hun informatie van iemand die op de Olympische Spelen geweest is of uit recente bronnen. De informatie is niet oud, dus recent. De artikelen zijn om te informeren over de politiek bij de Olympische Spelen. Er worden ook wel meningen ingegeven, maar de krantenartikelen zijn voornamelijk gebaseerd op feiten.